

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שלשים ושיש פרק ראשון בריתות

ת.

עין משפט
נר מצוה

פז א ב מיי פ"ג מהל' מחוסרי
 כפרה הל'ד:
 ג [מיי שט]:
 פח ד מיי שט הלכה ה:
 פח ה מיי פ"ו מהלכות נזירות
 הל' טו ע"ש:
 צ ו ז מיי פ"א מהל' מחוסרי
 כפרה הל"י:

מוסף רש"י

[illegible]

הדרן עלך שלשים ושש

שיטה מקובצת

א) אומר או לבת לרבות את
שמיני ואחזו הוא וקאמר כמבשר
שמיני אור' מ' מים ס' לרבו
ל' לא מחוסר זמן הוא או דילמא
לאריות אית' פטרי ל'א מיתרי'
ב' בעיא מילי מלתא אחריזי
בחדושין: א) פסיקא ליה דא'':
ז' כר' שמיני' שמיני' בלילה ואחא
ה' ח' נרשם ק': י' קנין בר' ב'ים
ה' צריך שפירוש רובל לקניו וה'
א'ו פוטל של ספק ב' כדאי
ד'ושק: ק' א'ל ר' פפא א' ס'ד
כ'פ' עד שתיב' אל'א פ'ר' שפ'ד
ת'ת: ח' כ'ון ט'ועה שר'תה:
ה'תק' תאמר על א'ת ד' נמ'ק:

קרבן זה כן: ואין השאר עליו חוצה. לא הצריכה חכמים להביאן שאף האחת בקושי תמירו להקריבה ספק מליקת חולין לנוצח שאם לא כן אין לה מקנה ליטרה בקדשה: ש' לידום ודאום או א' יצום ודאום מביאה קרבן אחד ואוכלת בנזבים. כמו שפירשתי: והשאר עליו חוצה. כדאמרין לקמן בפ' שני ד'

ט) יכול תבוא על הידע שפני מלאתה ועל
הידע שלאחר מלאתה קרבן אחד מלאתה
ס' וזה ^א קיין. שני קיין ד' מורי;
דינרי וזה. בשני וזהוין קן לדינר וזה;
המעון הזה. שבוש: ונכס לנ"ד ללמוד
כ'. ע"פ שישאל על דברי תורה עד
לשעס לה: הן אכלמלי לא ימאלי שעת
מלשום אפילו אחד ויאלכו קדשים
בטומאת הגוף: קיין נרבעים. ז' קיין
בשני רביעי דינר כסף. י"א נרבעים
לשון חזי הוא: ג' וזה. בתוספתא
ט' ה' לידות וזה' ה' לידות ספק
כו' ר' יוחנן בן גורי אומר על הודאי.
חייסין מהן שמה יט אשה שמלד לידה עלת
אחת וזהוה רובא להניס קרבן שחממר
והלא אשמתה היו עליה' לידות ודלות
ולא הבאתי קרבן על ד' מהן ושכשו
אין מביאה ^א ור"ע סבר כיון דלא
ז'י אכלה אשמתה בלא שום קרבן לא
פשה: שחממר על האחרונה. חזי מביאה
ותפטר על השאר. ר"ע אומר תחממר על
אחת מהן וזהוה כריסה לומר על האחרונה
י' ותפטר על השאר: חזי הודאי שחממר
על האחרונה ותפטר. בשני מביא שחמ
קרבנות ואוכלת בזבחים היום ולמחר
תקריב שחמ קרבנות: אם יש והאי
צנייה. ^א יש ממין הספק דלמחר על
הודאי כדי מעשהש והאי וזהוה נאכלת
ותפטר לגמרי כדפרישית בזמני
דבקוש המירו להקריב ספק: על אחס
מקן. ופילו על הראשונה: צין והאי
כו' אינה כריסה לומר על האחרונה
ז' מביאה: צד"ע ע"י וספטר: וזהו
דמיסי דולוס. לא מכפרת ^א אם
היא מטאת ראשונה עדיין מטאת
האחרים עומדין אף כאן אם הביאה
האחרונות עדיין עומאת האחרונה
במקומה ולא טתרה לאכול בקדשים
לפיכך תחממר בציא האחרונה וטתרה
והאחרונות בציא האחר: מאן
דחמיסי ^א ענינוס. לפיכך אמר על
הראשונה איז טובל טתרה מכל עומאה:

[illegible][illegible]

גב' שזקיה. ר' אושעיה לבר קפרא: **צעא מיניה:** רבי אושעיה לבר קפרא: **צילי ח'.** לויזה ראשונה וממחר היה ראי לקרבן: **מה צ"ה כו'.** מי מייתי צ' קרבנות אי לא: **(א) עייל.** ר' חייא ובלשון גמא קאמר ליה: **(ב) (אדר צעא מיניה ר' אושעיה מבר קפרא):** **צבלי.** רבי

חייא עלה מנצל דלמארי' הסם (סוכה
דף כ.) בתחלה נשתכחה תורה מישכרל
עלה הלל בצנלי יוסדו וזכרה ונשמחה
עלה ב' הגולה וסדוק ומזון מינה יוסדה
וזחוקיה בני רבי חיאל: נחזור על
הראשונות. כמו אמר מר. לעיל הרי
הוא חומר כו' ומיכניא לר' אשעיא
ושעמייהו דב'ה משאז או לבת או משאז
דסבריה לילה אינו מחוסר וכו': וסא
דסניא אינו מציא קרבן יז [קסכז]
לילה מחוסר זמן. ושעמייהו דב'ה
משאז או לבת: זכ בעל שפי ראיות.
שביה ראשונה ב' שמי ראיות הימ:
יטו (ג) כס ג'. הלכך קרין דלא ילאא
שעה הראויה לקרבן כולה חדא ויבה
אריכתא היא: לינטיה. כפ' שני (קמן
דף קט.) גבי ה' מצינן קרבן אחד כו'
הרי היכי דספיקא מיר שנטמא טומאת
הדבה: לא פסוקי ליה. כיון דרומנין
דלראיות דלילה נמי מייחייב בגון ראה
אחת בליל ח' ושמיס ביום הממרת:
שכנסה זרע בעולמה הוה. דלין ה' אלף
טומאת ערב בעולמה דמציא זאת מורת
הזב ואשר תלא ממנו שכנס זרע וכו' אב
בדאיה ראשונה הקיסוס לבעל קרי במס'
דנה (דף לה.) וחמור גמי במגילה (דף
שפס) שמיס וכו' אוף לקרבן אלף
חדא ראה אין לה אלף טומאת ערב:
ומי א"ר יוחנן כו'. דקאמר ב' בלילה
ואחת ביום כו': נטמא. מיר ביום ח'
שפיקו לקרבן מציב ב' קרבנות: בליל ח'
אינו מציא דלענין קרבן טומאה אריכתא
היא דלילה מחוסר זמן: במגנ' ספס
ויבה כגון יט [טועה] שפאלה ב' ימיס
ואינה יודעת אס בימי נדוטה אס בימי
ויבה מציאה קרבן ואינו נאכל: ספס
לילה כגון שהפילה ואינו ידוע מה:
האשמה שיש עליה כ' ספקות על גידה
או ה' של ספס ויבה מציאה קרבן אחד.

[illegible]

תוספות יצית גבי חמשה שבאים, חומה היכי ילמתי בדידיו וזה ק"ל נחא תי
שנמנו וטומאות הריבד ללך מומקנתא בלתי דלמך בלתי שריבד לא
הי, ואומר ר' דלף ג' עד ארבעה גל' א' לגר' שנמנו גל' א' דוד שריבד י'
חילת עד למחר ולילה היו מחוסר זמן כולה טומאה אריכתא היא שריבד עדיין לא
מדמי' לה לגמרי דל' מחייבי' ה' עיבולת כיון טעבל ליה חזא לא כר'ר' לטעוב עד
וארבעה מתקרב לבדא

[illegible][illegible][illegible]

תורה אור השלם

1. ובמלאת ימי טהרה לכן או לבת תביא בבש בן שנתו לעלה וכן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן; ויקרא יב ו

הגהות הב"ח

- [illegible]

גליון הש"ס

גמ' אחת על הודאי ואחת על
הספק. תמוה לי דהא ב'אחד
מסגי דאס הספק ס' זכות
פטורים ב'אחד של הודאי. דיש
עליה עשרה זיכות דסגי ב'אחד.
ואע"ג:

רבינו גרשום

[illegible]

אלא אלו טרומ. ומדקאמט דאס
אויף. ווערשע. אדא בקרמט דאס
מלאכס בקרד הובט מייז; דאמט
אזוי'ס כעמפירס דאמיר ל'אן בוקט
מאסט. מעילד'ד ל'אן בוקט
העבוימס נאטלין מונד ערקש
שעס. אדא מונד ערקש שפעור
אדא חולק'ן. ווענטן אוהט לאמט'ס
מערמחא מונד מאלשעס ווא
שפעד דע שוהה קרמט בידו
כעלחוק מונחוד קרעכטבן ביד
העקדישעס נאט וואקמיסן בעט
קני' וזורק לוקחטן נאט. וועל
צייגט. אלא אמר בידו. חרץ
נאמט: לאמט: ס'יח' מנה. שך
שעכטן לוק'ן עני' חרץ חרץ
וירט לעז שוהה חרץ הוהמט
אזוי'ס ככל יום היה מנה מלאכס
בימחא בורוד. מנה מנה
דאמט מעשה חרץ דלעל' ומוא